

Uzasadnienie

W dniu 08.01.2020r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęła skarga A. P. na działanie radcy prawnego D. S..

W uzasadnieniu skargi wskazano, że zachowanie radcy prawnego podczas kilku postępowań, w których skarżąca była pełnomocnikiem przeciwnika procesowego, było obiektywnie poniżej standardów radcowskich. Według skarżącej radca prawny formułował poniżej podane stwierdzenia:

1)

na posiedzeniu w dniu 17 sierpnia 2018 r. zwrócić się do A. P., jako pełnomocnika strony przeciwnej z uwagą, by się „nie wtrącała”

2)

na posiedzeniu w dniu 2 sierpnia 2018 r. zwrócić się do A. P., jako pełnomocnika strony przeciwnej z uwagą, że nie ma doświadczenia,

3)

na posiedzeniu w dniu 9 maja 2019 r. zwrócić się do A. P., jako pełnomocnika strony przeciwnej z uwagą, że nie powinna reprezentować swojego męża, a także, że nie ma doświadczenia dlatego nie zna przepisów, w tym nie wie, że ustalając możliwości alimentacyjne ojca dzieci sąd nie bierze pod uwagę możliwości finansowych małżonki, a także komentował wartość zegarka A. P.,

4)

niewłaściwie sformułować niektóre tezy w piśmie z 2 sierpnia 2018 r. (odpowiedź na pozew) złożonym w sprawie prowadzonej przez (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich, o sygn. akt III RC (...),

5)

niewłaściwie sformułować niektóre tezy w piśmie z 25 lutego 2019 r. (odpowiedź na apelację powoda) złożonym w sprawie prowadzonej przez (...), II Wydział Cywilny Odwoławczy, o sygn. akt III RC (...),

Postanowieniem z dnia 22.06.2020r., Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie sposobu wykonania przez radcę prawnego D. S. czynności zawodowych w sprawach w których reprezentował K. W. oraz K. W. jako przedstawicielkę ustawową M. W. i B. W. z powództwa P. W..

Z rozstrzygnięciem Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodziła się skarżąca i wniosła odwołanie z dnia 06.07.2020r. na postanowienie z dnia 22.06.2020r. o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżąca podtrzymała w nim, swoje dotychczasowe stanowisko. Podkreśliła, że zasady etyki, w tym koleżeńskość, nie pozwalają na krytykowanie w obecności innych osób przez radcę prawnego umiejętności innego radcy prawnego, ani na wytykanie niewiedzy czy zwracania uwagi czyim pełnomocnikiem inny radca prawny może być, a czyim nie może. Tym bardziej, że żaden przepis nie zabrania reprezentowania członków rodziny. To wszystko w ocenie skarżącej jest podważeniem kwalifikacji radcy prawnego i to w obecności sądu i mocodawcy, co w myśl zasad jest niedopuszczalne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. oraz art. 465 § 1 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika

Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 22.06.2020r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 3/20.

W ocenie Sądu odwołująca się nie wykazała aby radca prawny D. S. nienależycie wykonywał obowiązki określone w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 75) oraz naruszył Kodeks Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wszystkie zachowania, opisane w skardze należało badać w kontekście prawidłowości korzystania przez radcę prawnego z wolności słowa i pisma, o której mowa w art. 11 ustawy o radcach prawnych.

Zgodnie z postanowieniem art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych: Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - rok.

Oznacza to, że przypadki nadużycia wolności słowa mogą być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego wyłącznie wówczas, gdy od daty ich wystąpienia nie upłynął rok. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym należy stwierdzić, iż znaczna część

zachowań, opisanych przez skarżącą w piśmie z 3 stycznia 2020 r., a wymienionych w pkt. 1, 2 i 4, już w dacie jego sporządzenia upłynął okres dłuższy niż 1 rok, co uniemożliwia wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w tym zakresie.

Słusznie przyjął Rzecznik Dyscyplinarny, że analiza twierdzeń, które miał sformułować radca prawny D. S. na rozprawie w dniu 9 maja 2019 r. a także, które zawarte są w piśmie z 25 lutego 2019 r. nie wskazują na naruszenie przez radcę prawnego granic wolności słowa i pisma. Należy mieć także na uwadze, że nie wypełniały one znamion zniewagi ani zniesławienia w stosunku do żadnej z osób biorących udział w postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania dyscyplinarnego w łącznej kwocie 1 000,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 1 i 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.